

การพัฒนาวิชาชีพตามความสามารถ Competency Based Professional Development

ดร. ชัชวรินทร์ ชวนวัน ข้าราชการบำนาญ
สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, 2567

ตอนที่ 4 บริบทการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา (แนวโน้มที่ควรเข้าใจก่อนจัดการฝึกอบรม)

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกกับการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงบริบทโลกในทางการศึกษา ได้สร้างกระแสวิวัฒนาการและแนวโน้มในเชิงพัฒนาอย่างหลากหลาย แม้แต่การใช้คำศัพท์ **การพัฒนาวิชาชีพ** (Professional Development) ได้รับการเรียกขานในปัจจุบันว่า **การศึกษวิชาชีพหรือการเรียนรู้วิชาชีพ** (Professional Education/Professional Learning) กระแสดังกล่าวมาจากแนวโน้มในอนาคตด้านการศึกษาต่างๆ เช่น ทรัพยากรทางการศึกษาแบบเปิด (OER) การเรียนรู้แบบผสมผสาน การเรียนรู้ดิจิทัล การประเมินทางอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้ตามโครงการ และอื่นๆ อีกทั้งแนวโน้มการเรียนรู้และการพัฒนาในอนาคตที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วพอกับโลกรอบตัวเราและกำลังเข้ามาเปลี่ยนวิธีที่เราทำงาน การใช้ชีวิต และเรียนรู้ สภาพเศรษฐกิจใหม่และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีผสมผสานกันในรูปแบบที่ยากต่อการคาดเดาเพื่อชดเชยการดำเนินภารกิจที่มั่นคงและสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ แนวโน้มเหล่านี้จึงเป็นความท้าทายสำหรับองค์กรด้านการศึกษาในปัจจุบันที่ต้องแสวงหาวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาขีดความสามารถภายในบุคลากรของตน ซึ่งจะช่วยให้บุคลากรสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และก้าวหน้าเท่าทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ยิ่งประเด็นสำคัญนั้นคือการที่นวัตกรรมดิจิทัลกำลังขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในด้านการเรียนรู้และการพัฒนาองค์กร ส่งผลให้เกิดแนวโน้มด้านการศึกษาในอนาคต 5 ประการ ได้แก่ 1. การเล่นเกมในการเรียนรู้และการพัฒนา มีศักยภาพที่จะส่งมอบผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ในการฝังความรู้และความท้าทายใหม่ 2. การใช้เครื่องมือการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเรียนรู้ผ่านการให้คำปรึกษา การแสดงตัวอย่างบทบาท และการเรียนรู้จากผู้อื่น ที่มีประสิทธิภาพสูงในการเพิ่มผลการฝึกอบรมและการเรียนรู้ 3. การเรียนรู้แบบไมโคร ที่เป็นโมดูลการเรียนรู้ที่สั้นและรวดเร็วส่งมอบทักษะและความรู้ที่ตรงเป้าหมายตามที่สมาชิกต้องการ 4. การเรียนรู้ผ่านโทรศัพท์มือถือ ที่ปัจจุบันเป็นอุปกรณ์มีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งในชีวิตประจำวัน มีโมดูลการเรียนรู้และการพัฒนาผ่านแพลตฟอร์มมือถือ ซึ่งเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เรียนรู้เมื่อต้องการไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม และ 5. การปรับเปลี่ยนในแบบที่ต้องการ โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล โซเชียลมีเดียและการวิเคราะห์ข้อมูล โปรแกรมการเรียนรู้และการพัฒนาที่มีผลลัพธ์การเรียนรู้เฉพาะตัวมากขึ้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาข้างต้น ยังมีแนวโน้มที่ส่งผลต่อรูปแบบและวิธีการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาอีกมาก เช่น แนวโน้มอนาคตของหลักสูตรการศึกษาเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ แนวโน้มการฝึกอบรมตามความสามารถ (Competency Based Training and Assessment) แนวโน้มการเรียนรู้และการพัฒนาในปี 2023 และปีต่อๆ ไป เป็นต้น

ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่กำหนดอนาคตของการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา

อนาคตของการพัฒนาวิชาชีพหรือการเรียนรู้วิชาชีพด้านการศึกษามีแนวโน้มที่จะถูกกำหนดโดยแนวโน้มและเทคโนโลยีหลายประการ ปัจจัยสำคัญบางส่วนที่ช่วยขับเคลื่อนและกำหนดอนาคตของการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา ประกอบด้วย

ปัจจัยการขับเคลื่อน

การพัฒนาวิชาชีพ

1. การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี

การใช้เทคโนโลยีในด้านการศึกษาดังกล่าว เช่น เครื่องมือดิจิทัล แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ และห้องเรียนเสมือนจริงมีแนวโน้มที่จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับนักการศึกษา ช่วยให้เข้าถึงการฝึกอบรมและทรัพยากรได้จากทุกที่และทุกเวลา

2. การเรียนรู้ส่วนบุคคล

การเรียนรู้เฉพาะบุคคลเป็นแนวทางการศึกษาที่ปรับแต่งการสอนให้ตรงตามความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ที่มีแนวโน้มจะขยายไปสู่การพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับนักการศึกษา ด้วยโปรแกรมการฝึกอบรมและทรัพยากรที่ออกแบบมาโดยเฉพาะตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของครูและโรงเรียน

ความสำคัญและประโยชน์

ต่อการพัฒนาวิชาชีพ

ความสะดวกสบายและการเข้าถึง: ช่วยให้นักการศึกษาสามารถเข้าถึงการฝึกอบรมและทรัพยากรได้จากทุกที่และทุกเวลา ได้ดีกว่าการพัฒนาทางวิชาชีพแบบตัวต่อตัวแบบดั้งเดิม

ความยืดหยุ่น: ให้ความยืดหยุ่นมากกว่าการฝึกอบรมแบบเจอหน้ากันแบบดั้งเดิม นักการศึกษาสามารถเรียนรู้ตามจังหวะของตนเอง ตามกำหนดเวลาและในลักษณะที่เหมาะสมกับสไตล์การเรียนรู้ของแต่ละคน

การเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล: ให้โอกาสในการเรียนรู้แบบเฉพาะตัว การปรับแต่งคำแนะนำและทรัพยากรให้ตรงตามความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของนักการศึกษาแต่ละคน

เนื้อหาเชิงโต้ตอบที่หลากหลาย: มอบประสบการณ์การเรียนรู้แบบโต้ตอบและมีส่วนร่วมมากกว่าการฝึกอบรมแบบตัวต่อตัวแบบดั้งเดิม เครื่องมือดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์สามารถมอบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สมบูรณและดื่มด่ำ พร้อมด้วยทรัพยากรมีลิขสิทธิ์เดียว การจำลอง และกิจกรรมเชิงโต้ตอบที่ทำให้เนื้อหาหลักสูตรมีชีวิตชีวา

ผลลัพธ์ที่ได้รับการปรับปรุง: นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นในการพัฒนาวิชาชีพ ด้วยการปรับแต่งการเรียนการสอนและทรัพยากรให้ตรงตามความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของนักการศึกษาแต่ละคน ช่วยให้มีส่วนร่วมและมีแรงบันดาลใจมากขึ้นและได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

แรงจูงใจที่เพิ่มขึ้น: เพิ่มแรงจูงใจในหมู่นักการศึกษา สามารถเห็นความเกี่ยวข้องของการพัฒนาทางวิชาชีพกับความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของตน มีแรงจูงใจที่จะมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมากขึ้น

สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนและเขตการศึกษาที่ดีขึ้น: ช่วยจัดการพัฒนาทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับเป้าหมายและลำดับความสำคัญของแต่ละโรงเรียนและเขตการศึกษา การจัดการการฝึกอบรมและทรัพยากรที่ปรับให้เหมาะสมซึ่งตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักการศึกษาและโรงเรียน รวมทั้งสนับสนุนการปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความเป็นอิสระที่เพิ่มขึ้น: ช่วยให้นักศึกษามีอิสระมากขึ้นในการพัฒนาวิชาชีพ ด้วยการให้เลือกหลักสูตรและทรัพยากรที่ตรงกับความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของตน สามารถเป็นเจ้าของการเติบโตและการพัฒนาทางอาชีพของตนเองได้

การรักษาความรู้และทักษะที่ดีขึ้น: นำไปสู่การรักษาความรู้และทักษะที่ดีขึ้น ด้วยการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องและมีความหมาย ที่จะทำให้รักษาสิ่งที่เรียนรู้และนำไปใช้ในการปฏิบัติ

3. การเรียนรู้ร่วมกันและ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

การเรียนรู้ร่วมกันและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู อนาคตของการพัฒนาวิชาชีพด้านการศึกษายังคงให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันและ PLC ต่อไป โดยเปิดโอกาสให้นักการศึกษาได้ทำงานร่วมกันและเรียนรู้จากกันและกัน

4. การใช้ข้อมูลประกอบการ ตัดสินใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลและเทคโนโลยีอื่น ๆ มีความสำคัญมากขึ้นในการศึกษา และแนวโน้มนี้ การพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับนักการศึกษา อาจรวมถึงการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ โดยมีข้อมูลประกอบเกี่ยวกับการสอนและการสนับสนุนนักเรียน

กำหนดเป้าหมายและเป้าหมายของ PLC อย่างชัดเจน: คือต้องกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับ PLC เพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนกำลังทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดผลลัพธ์เฉพาะเจาะจงที่ PLC มุ่งหมายเพื่อให้บรรลุ และวิธีการวัดความสำเร็จ

ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความไว้วางใจและการทำงานร่วมกัน: PLC สร้างขึ้นจากความไว้วางใจและการทำงานร่วมกัน และเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนค่านิยมเหล่านี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการสื่อสารแบบเปิด การเห็นคุณค่าของมุมมองที่หลากหลาย และการส่งเสริมความรู้สึกเป็นชุมชนในหมู่สมาชิก

จัดเตรียมเวลาที่มีโครงสร้างสำหรับการประชุม PLC : คือ ต้องจัดเตรียมเวลาที่มีโครงสร้างเพื่อให้สมาชิก PLC พบปะและทำงานร่วมกัน เช่น การประชุมหรือเวิร์กช็อปตามกำหนดการปกติ ช่วยให้แน่ใจว่า PLC ยังคงมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ และสมาชิกทุกคนมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วม

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน : PLC จะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเปิดโอกาสให้สมาชิกเป็นผู้นำการอภิปราย แบ่งปันงาน และทำงานร่วมกันในโครงการต่างๆ

ให้โอกาสในการพัฒนาทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก : PLC ให้โอกาสในการพัฒนาทางวิชาชีพและการเติบโตสำหรับสมาชิก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดให้มีการฝึกอบรมในหัวข้อเฉพาะหรือการเสนอโอกาสให้สมาชิกได้สังเกตและเรียนรู้จากกันและกัน

ประเมินและไต่ตรองงานของ PLC: คือ ต้องประเมินและไต่ตรองงานของ PLC อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่าบรรลุเป้าหมายและบรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน และใช้ข้อมูลนี้เพื่อแจ้งการปรับปรุงและการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง

การปรับปรุงผลลัพธ์ของนักเรียน: ช่วยให้นักการศึกษาตัดสินใจโดยมีข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับวิธีสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนและปรับปรุงผลลัพธ์ของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลเพื่อระบุนักเรียนที่กำลังประสบปัญหา และพัฒนามาตรการช่วยเหลือแบบกำหนดเป้าหมายและการสนับสนุนให้พวกเขาประสบความสำเร็จ

การปฏิบัติโดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์: ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติโดยอิงหลักฐานเชิงประจักษ์ในการศึกษา การใช้ข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการศึกษาและการแทรกแซงสามารถตัดสินใจโดยมีข้อมูลประกอบว่ากลยุทธ์และวิธีการปรับปรุงการปฏิบัติใดที่มีประสิทธิผลต่องานของตนมากที่สุด

ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น: เพิ่มความรับผิดชอบในด้านการศึกษา โดยการให้ข้อมูลที่ชัดเจนและโปร่งใสเกี่ยวกับผลลัพธ์ของนักเรียนและผลกระทบของโปรแกรมการศึกษาและการแทรกแซง ช่วยให้แน่ใจว่าทรัพยากรทางการศึกษาถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

การจัดสรรทรัพยากรที่ได้รับการปรับปรุง: นักการศึกษาสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับวิธีการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา เช่น เงินทุนและบุคลากร สิ่งนี้สามารถช่วยให้แน่ใจว่ามีทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

5. โปรแกรมการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์

นักการศึกษารับรู้ถึง ความสำคัญของการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ (SEL) ด้านการศึกษาเพิ่มมากขึ้น และ การพัฒนาทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษามีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับ SEL มากขึ้น โดยจัดให้มีการฝึกอบรมและทรัพยากรเพื่อช่วยให้ครูสนับสนุนความเป็นอยู่ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียน

การตัดสินใจด้วยข้อมูลที่ดีขึ้น: ช่วยให้นักการศึกษาเห็นภาพการเรียนรู้และผลการศึกษาของนักเรียนที่สมบูรณ์และแม่นยำยิ่งขึ้น ช่วยให้นักศึกษามีข้อมูลมากขึ้นในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีสนับสนุนความสำเร็จของนักเรียนและปรับปรุงผลลัพธ์ทางการศึกษา

การให้การฝึกอบรมแบบกำหนดเป้าหมาย: ช่วยให้การฝึกอบรมแบบกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับ SEL และกลยุทธ์ในการสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่สนับสนุนและมีส่วนร่วม ส่งเสริมความเป็นอยู่ทางอารมณ์ของนักเรียน และการจัดการกับพฤติกรรมที่ท้าทาย

การรวม SEL เข้ากับหลักสูตรที่มีอยู่: ช่วยให้นักการศึกษาบูรณาการ SEL เข้ากับหลักสูตรและการสอนที่มีอยู่ได้ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการรวมบทเรียนและกิจกรรม SEL เข้ากับสาขาวิชาที่มีอยู่

ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน: เปิดโอกาสให้นักการศึกษาได้ทำงานร่วมกันและเรียนรู้จากกันและกัน โดยมุ่งเน้นไปที่ SEL ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หรือมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือที่มุ่งเน้นไปที่ SEL

การจัดหาทรัพยากรและการสนับสนุน: ช่วยให้นักการศึกษาเข้าถึงทรัพยากรและการสนับสนุนที่ช่วยให้บูรณาการ SEL เข้ากับการปฏิบัติได้ ซึ่งอาจรวมถึงแหล่งข้อมูลออนไลน์ โปรแกรมการให้คำปรึกษา และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญของ SEL

การประเมินผลกระทบของ SEL: ช่วยให้นักการศึกษาประเมินผลกระทบของ SEL ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์ของ SEL และวิธีใช้ข้อมูลนั้นเพื่อแจ้งการสอนและการสนับสนุนสำหรับนักเรียน

ยังมีประเด็นในเรื่องแนวโน้มและปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาที่มีผู้นำเสนอไว้อีกมากมาย ซึ่งมีความสำคัญต่อผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ครู อาจารย์ ผู้สนใจสามารถสืบค้นเพื่อการเรียนรู้ได้จากเว็บไซต์ต่างๆ ประเด็นที่ควรเรียนรู้และทำความเข้าใจ ได้แก่

หลักการความเป็นมืออาชีพทางการศึกษา

ความเป็นมืออาชีพ (professionalism) ให้นิยาม โดย กระทรวงแรงงานของสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of Labor : DOL) หมายถึง การดำเนินการด้วยตนเองด้วยความรับผิดชอบ ความเป็นเลิศ ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบในสถานที่ทำงาน ซึ่งถือเป็น หลักการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ: จริยธรรม ประสิทธิภาพการทำงาน การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารที่มีประสิทธิผล

คำจำกัดความของความเป็นมืออาชีพ

ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) คือ ความประพฤติ พฤติกรรม และทัศนคติของบุคคลในสภาพแวดล้อมการทำงาน บุคคลไม่จำเป็นต้องทำงานในวิชาชีพเฉพาะเพื่อแสดงคุณสมบัติและคุณลักษณะที่สำคัญของวิชาชีพ

ความเป็นมืออาชีพในการศึกษา

ความเป็นมืออาชีพในด้านการศึกษา ในภาพรวมหมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และสมาชิกคนอื่นๆ ของชุมชนด้วยวิธีที่เหมาะสมและด้วยความเคารพซึ่งส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ

สำหรับครู **ความเป็นมืออาชีพทางการศึกษา** หมายถึง การส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ยึดหลักจริยธรรมในการสอน อดทน ซื่อสัตย์ เป็นแบบอย่างในมาตรฐานพฤติกรรมทางจริยธรรมในสาขาเฉพาะทางทันสมัย และมีความรับผิดชอบต่อนักเรียน ถือเป็นหนึ่งในแนวคิดสำคัญ ในความเป็นมืออาชีพของครู

โดยสรุป ตามความเห็นของผู้เขียน **ความเป็นมืออาชีพ** (Professionalism) หมายถึง การมีความสามารถเฉพาะในวิชาชีพของตน ได้แก่ การมีความรู้ (Knowledge) ความเชี่ยวชาญและมีความชำนาญ (Skill) เป็นพิเศษ ที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานความสามารถอย่างถูกต้อง และสามารถรับรองและยืนยันคุณภาพของผลงานที่ทำได้ รวมทั้งการมีคุณลักษณะเฉพาะ (Attribute) ในการดำเนินงาน อาทิ ความฉลาดในการจัดการ การแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว และความมุ่งมั่นทำงานอย่างจริงจัง ความตั้งใจให้เกิดความสำเร็จและได้ผลงานที่ดีที่สุด

การศึกษาวិชาชีพ (Professional education) หมายถึง โปรแกรมที่พัฒนาความรู้ ทักษะ ทักษะคนดี หรือพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นมืออาชีพหรือได้รับการรับรองในอุตสาหกรรมหรือตลาดเฉพาะ หรือเป็นการฝึกอบรมเฉพาะทางอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับอาชีพเฉพาะที่ผู้เรียนได้รับการสอนแนวคิด หลักการ และเทคนิคและวิธีการนำไปใช้ในทางปฏิบัติจริง และผู้เรียนยังได้รับความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติและพฤติกรรมที่เหมาะสม

การเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบมืออาชีพของผู้บริหาร นักการศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียน เพื่อกระตุ้นการคิดและความรู้ทางวิชาชีพ และเพื่อให้แน่ใจว่าการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนได้รับข้อมูลเชิงวิพากษ์และเป็นปัจจุบัน

การพัฒนาทางวิชาชีพ (Professional development) เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงานด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดการเติบโตทางอาชีพและการมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมาย

การพัฒนาทางวิชาชีพในทางปฏิบัติ คือ การพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้รับทักษะใหม่ๆ ผ่านการศึกษาต่อเนื่องและการฝึกอบรมอาชีพหลังจากเข้าสู่การทำงานในสถานที่ หรือองค์กรต่างๆ อาจรวมถึงการเข้าชั้นเรียนหรือเวิร์คช็อป การเข้าร่วมการประชุมทางวิชาชีพ หรือการได้รับใบรับรองเพื่อขยายความรู้ของตนเองในสาขาที่คุณเลือก องค์กรบางแห่งสร้างโอกาสภายในเพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพแก่บุคลากร เช่น การฝึกอบรมหรือโปรแกรมการให้คำปรึกษา หรือโครงการพัฒนาทางวิชาชีพที่ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ

การพัฒนาทางวิชาชีพ คือ เป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการเพื่อความก้าวหน้าในงาน และอาชีพของตน พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการตระหนักรู้ในตนเอง การประยุกต์ใช้ และการไตร่ตรอง เกี่ยวกับวิธีการใช้จุดแข็งและทักษะของตนเองกับโลกแห่งการทำงานให้ดีที่สุด

ความสำคัญและคุณค่าของการพัฒนาวิชาชีพ

1.การพัฒนาทางวิชาชีพ ทำให้เป็นบุคลากรที่แข็งแกร่งขึ้นได้ ช่วยให้ได้รับโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพมากขึ้น เช่น การเลื่อนตำแหน่งหรือการโอนย้าย

2.การพัฒนาทางวิชาชีพสามารถ ทำให้คุณเป็นบุคคลที่เป็นที่ต้องการมากขึ้นเนื่องจากความรู้และระดับความเชี่ยวชาญในสาขาที่ทำงาน

3.การพัฒนาทางวิชาชีพ จะช่วยเพิ่มทักษะและความรู้ของตนเอง องค์กรก็จะได้รับประโยชน์จากการเติบโตของคุณในฐานะบุคลากร

4.การพัฒนาทางวิชาชีพ สามารถเพิ่มความมั่นใจแก่ตนเองในฐานะบุคลากร การเรียนรู้ทักษะและความสามารถใหม่ๆ ช่วยให้รู้สึกสบายใจในตำแหน่งของตัวเองมากขึ้นเมื่อมีความรู้เพิ่มมากขึ้น

5.การพัฒนาทางวิชาชีพ ช่วยเพิ่มความสามารถในการสร้างเครือข่ายผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากเข้าร่วม เช่น การสัมมนา, การสัมมนาผ่านเว็บ, การประชุมใหญ่, เวิร์คช็อป, กิจกรรมอาสาสมัคร, การเข้าชั้นเรียนหรือโปรแกรม

วิธีการพัฒนาวิชาชีพที่สามารถทำได้

ผู้ประกอบการวิชาชีพสาขาต่างๆสามารถปรับปรุงการพัฒนาทางอาชีพของตนเอง ด้วยวิธีการเหล่านี้

1.**อ่านหนังสือสารคดี** การอ่านหนังสือสารคดี เช่น หนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในอาชีพตนเอง ช่วยให้เพิ่มพูนความรู้ได้ รวมทั้งขอให้เพื่อนร่วมงานแนะนำหนังสือหรือค้นหาหนังสือที่เกี่ยวข้อง

2.**การติดตามบุคคล** เช่น ผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญ หรือเพื่อนร่วมงานในขณะที่พวกเขาทำงาน ช่วยให้เรียนรู้ทักษะใหม่ๆ หรือวิธีการทำสิ่งต่างๆ ได้

3.**การพูดในที่สาธารณะหรือชุมชน** ช่วยให้พัฒนาความมั่นใจและทักษะในการสื่อสารได้ แสวงหาโอกาสในงานกิจกรรมวิชาชีพหรือที่ทำงาน

4.**การเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ** ไปพร้อมกับพัฒนาชุดทักษะที่มีอยู่และอาจจะทำอย่างเป็นทางการ อาทิ การเข้าร่วมการฝึกอบรมและชั้นเรียน หรือไม่เป็นทางการ อาทิ การทำงานร่วมกับที่ปรึกษา หรือการอ่านหนังสือ เป็นต้น

5.**การขอรับบทบาทหรือความรับผิดชอบใหม่** คือ การลองใช้บทบาทหรือความรับผิดชอบที่แตกต่างจากบทบาทเดิมในที่ทำงาน เพื่อการเรียนรู้ทักษะ และประสบการณ์ใหม่

6.**การแสวงหาโอกาสในการให้คำปรึกษา** คือ การหาที่ปรึกษาหรือแบบอย่าง พี่เลี้ยง ที่ช่วยแนะนำ และให้แน่ใจว่าได้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งอาจสอนทักษะใหม่ๆ หรือให้คำแนะนำ

การพัฒนาอาชีพหรือการเรียนรู้วิชาชีพ ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดหรือส่วนขององค์กรทางการศึกษาได้ก็ตาม

คงต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพของแต่ละบุคคล ด้วยการปฏิบัติตาม “มาตรฐานวิชาชีพ” เพื่อ “ความเป็นมืออาชีพทางการศึกษา (Education Professionalism)”

การพัฒนาทางวิชาชีพด้วยรูปแบบการศึกษาที่เน้นสมรรถนะ

การพัฒนาวิชาชีพอาจเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา เมื่อผู้เรียนและนักศึกษาออกจากสถานศึกษาและสถาบันวิทยาลัยเข้าสู่ตลาดแรงงาน วิธีการการมีส่วนร่วมประเมินความสามารถหลักด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องสามารถช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาบรรลุเป้าหมายทางอาชีพของตนได้ แบบสำรวจเพื่อประเมินความสามารถตนเองและได้รับการวิเคราะห์ทางสถิติ จะช่วยยืนยันระดับความสามารถในกลุ่มบุคคลวิชาชีพ แบบสำรวจมีประสิทธิผลในการระบุทักษะเพื่อการพัฒนา รวมทั้งมีการระบุศักยภาพการใช้งานของผู้บริหารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพและการวางแผนอาชีพ รูปแบบการศึกษาที่เน้นความสามารถมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะและความรู้เฉพาะมากกว่าแค่ผ่านการทดสอบหรือจบหลักสูตร โมเดลนี้สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาทางวิชาชีพในปัจจุบัน เนื่องจากส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านการทำงานและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางอาชีพเฉพาะของแต่ละบุคคลและความต้องการของวิชาชีพ

การดำเนินการเรียนรู้ตามความสามารถ (CBL) ในสถาบันการศึกษาและการประเมินถูกนำมาใช้เพื่อเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาวิชาชีพของนักเรียน ข้อมูลในกรณีศึกษาทางการวิจัยพบว่าการประเมินตนเองได้รับผลประโยชน์ทางวิชาชีพ ผลลัพธ์จากการประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อนร่วมงานบ่งชี้ถึงผลประโยชน์โดยรวมในการพัฒนาทางวิชาชีพ ซึ่งให้กรอบการทำงานพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในการเรียนรู้และการประเมินตามความสามารถ

ความสามารถเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการซึ่งทักษะ ความสามารถ และความรู้โต้ตอบกันเพื่อสร้างชุดการเรียนรู้ที่มีสกุลเงินที่เกี่ยวข้องกับงานที่รวบรวมไว้ ความสนใจในความสามารถกำลังเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก ซึ่งได้มีการหารือเกี่ยวกับความสามารถจากด้านอุปสงค์ในการจ้างงาน และได้พิจารณาถึงความต้องการของนายจ้างเป็นหลัก โมเดลตามความสามารถจะนำไปใช้ในด้านอุปทานของตลาดแรงงานได้เช่นกัน เช่น ผู้เรียนหรือนักศึกษา พนักงานประจำ หรือพนักงานใหม่ที่มีความหวังและคาดหวังที่สมัครเข้ารับตำแหน่งเพื่อให้บรรลุความมั่นคงในการทำงาน โมเดลตามความสามารถมีความเชื่อมโยงที่ชัดเจนกับข้อความการเรียนรู้ของนักเรียนที่มุ่งหวัง เพราะเปลี่ยนจุดเน้นจากการส่งมอบการเรียนการสอนไปสู่ประสิทธิภาพของนักเรียน การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถ (CBL) เกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ห้องเรียนและการศึกษาจากประสบการณ์ใหม่ให้เป็นความสามารถหรือทักษะ และมุ่งเน้นงานรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถ การพัฒนาทักษะและความสามารถในวิชาชีพดังที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจุบัน มีชื่อเรียกว่า การฝึกอบรมและประเมินตามความสามารถ (Competency Based Training and Assessment) ซึ่งมีแนวโน้มการนำมาใช้ไปสู่ยุคดิจิทัลและอนาคต ที่จะเสนอในตอนต่อไป.

.....